

Els andorrans saben millor que ningú com de difícil pot resultar, de vegades, aconseguir una joguina sexual quan la necessitat apreta. Fins fa ben poc, els ciutadans del Principat havien de recórrer molt de camí per trobar un *sex shop*. En tota la línia pirinenca que s'estén des de Puigcerdà fins a la Seu d'Urgell no hi havia ni un sol establiment dedicat a estris sexuals, així que, si en tenien ganes, havien de fer tres hores de viatge cap al sud per arribar a la luxuriosa Barcelona o bé dues hores direcció cap a França per aconseguir algun instrument d'utilitat sexual en una ciutat com és la veïna Tolosa. Aquest era el peatge que Andorra pagava per mantenir un cap d'estat, el bisbe de la Seu d'Urgell, que entronca amb la casta ideologia vaticana i que no deixa marge al sexe entès com a gaudi personal.

Poques coses, en aquest terreny, romanen immutables, i el Principat ha fet un pas endavant en aquest sentit en els últims mesos. L'entrada en vigor, a final de l'any passat, del nou Codi Penal va significar una revolució pel que fa a la distribució de pornografia al país (un fet delictiu fins aleshores), de manera que deixava de ser l'únic estat al cor d'Europa alineat al costat d'alguns països islamistes, els únics que encara mantenen estrictament prohibit el comerç d'aquesta mena de material sexual. Hores abans de l'entrada en vigor del nou codi, ja hi havia carregaments de material pornogràfic a la duana espanyola esperant que es fes la mitjanit per introduir-se, ara sí, legalment per primera vegada al Principat.

Abans que es produís aquest canvi legislatiu, al país ja hi havia un mínim d'oferta de material (més aviat eròtic) que es mantenia darrere el taulell d'alguns videoclubs que, d'amagat, havien estat cobrint les necessitats del públic que demandava producció audiovisual pujada de to. Al consum personal, secret i anònim del porno s'afegia l'al·licient morbós d'infringir la llei des del sofà de casa. Els quioscs, però, continuaven sent un desert en aquest terreny i fins fa uns anys ni tan sols era possible aconseguir un exemplar de la inofensiva *Inter-viú*. La introducció massiva d'Internet a les llars va convertir en caduca l'obsessió de mantenir la pornografia allunyada de les valls i l'actualització

La nova legislació ha permès l'obertura de la botiga eròtica Eros.

Andorra aixeca el veto al porno

Tot just fa dos mesos que Andorra va donar llum verda a l'obertura dels dos primers 'sex shops' de la història al país. El nou codi penal, que entrà en vigor a final de l'any passat, ha permès que alguns empresaris entrin en el negoci, tot i que de manera molt restrictiva.

del Codi Penal era l'oportunitat idònia per jubilar delictes que, traspasat el llindar del segle XXI, s'han convertit en allò més usual del món.

El govern del liberal Albert Pintat tampoc no podia mantenir per a gaire temps més aquesta situació, i més encara quan, en formar l'executiu, va fitxar l'economista Ferran Mirapeix com

a ministre de Finances, en el currículum del qual figura el seu lligam amb una companyia líder de material pornogràfic, Private Media Group, establerta a Sant Cugat del Vallès. Aquest petit detall, obviat primerament pel govern liberal, va ser esbombat per la premsa nacional el mateix dia en què el nou gabinet havia de jurar el càrrec i, un dia

després, va motivar una compareixença pública del flamant nou ministre per aclarir quin era el lligam que l'unia a la multinacional del porno, entre els directius de la qual n'hi ha algun que té residència al Principat.

La llibertat que oferia el Codi Penal en l'àmbit de la pornografia va tenir un efecte immediat en alguns centres comercials, com ara els cèntrics grans magatzems d'Andorra la Vella Pyrenées, un dels primers que va introduir material de caràcter sexual als seus prestatges. Pocs dies després de la legalització de la pornografia, va començar a córrer per Andorra com a gran novetat el catàleg de productes sexuals de la companyia Durex. Fins aleshores aquesta oferta era impensable al país dels Pirineus, i l'entrada d'aquest material en un dels principals centres comercials d'Andorra va servir perquè els ciutadans poguessin constatar i creure's definitivament que el seu país entrava, pel que fa a llibertat sexual, en un camí que no tenia marxa enrere.

El que va agafar per sorpresa al Govern van ser les iniciatives de dos empresaris andorrans per obrir els dos primers *sex shops* del país. Per a l'exe-

cutiu, parlar de botigues de sexe ja era una qüestió de paraules majors. De fet, les sol·licituds d'aquests dos establiments els van agafar tant d'imprevist que no se n'ha permès l'obertura fins fa només dos mesos, ja que encara no s'havia elaborat un reglament per regular aquest tipus de comerços. Després d'unes setmanes de treball, l'executiu va aprovar un text, un reglament que ha caigut com un gerro d'aigua freda als sol·licitants, ja que formalitzava unes condicions bastant restrictives.

A principi de maig, el Govern va tenir enllestit el reglament i va avalar que els dos *sex shops* que estaven a punt d'obrir les portes s'adequaven a les exigències fixades pel Ministeri d'Economia, el departament que es va encarregar de fer el document. El reglament estipula que aquest tipus d'establiments no poden estar en cap cas en carrers principals de gran afluència comercial o turística. També estableix les condicions per evitar de manera molt especial que la pornografia sigui accessible per als menors d'edat o per a les persones discapacitades, amb mesures tan rocambolesques com l'obligació de posar els estris pornogràfics en prestatges superiors i

allunyats. El reglament, que també especifica que les botigues han d'estar lluny de centres escolars i d'esglésies, ha estat criticat pels partits de l'oposició, que el troben exageradament restrictiu.

La Botiga dels Amics i l'Eròtic Centre han estat els dos establiments que han iniciat el negoci del sexe a Andorra, unes botigues que, malgrat les estrictes condicions institucionals, no ha necessitat cap mena de campanya publicitària, ja que l'expectació creada al país va fer saltar durant setmanes el debat sobre la regulació dels *sex shops* als mitjans de comunicació nacionals.

Al cap i a la fi, per als que coneixen el sector, les botigues que s'han obert a Andorra no deixen d'oferir els productes més poc atrevits de l'ampli ventall de ginyes que avui dia existeixen per multiplicar el plaer i fantasiejar en les relacions sexuals. Consoladors de mides no desproporcionades, tangles i molts articles de regal per a comiats de soltera són, de moment, tota la carn que els comerciants del sexe andorrans s'han atrevit a posar a la graella.

Joan Antoni Guerrero Vall